

บทอ่านที่ 1

2 ซมอ 24:2,9-17

กษัตริย์จึงรับสั่งแก่โยอาบและผู้บังคับบัญชากองทัพซึ่งอยู่กับเขาว่า “จงไปทั่วอิสราเอลทุกเผ่า ตั้งแต่เมืองดานจนถึงเบเออร์เซบาเพื่อสำรวจจำนวนประชากร เราอยาก จะรู้ว่ามีคนเท่าไร”...

หลังจากสำรวจจำนวนประชากรแล้ว กษัตริย์ดาวิดทรงรู้สึกผิดจึงทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “ข้าพเจ้าทำบาปมากที่ได้ทำเช่นนั้น บัดนี้ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอพระองค์ทรง อภัยความผิดของผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะข้าพเจ้าทำไปโดยโง่เขลา” เช้าวันรุ่งขึ้น เมื่อ กษัตริย์ดาวิดตื่นบรรทมแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้ประกาศกกาต ผู้ทำนายของ กษัตริย์ดาวิดว่า “จงไปทูลกษัตริย์ดาวิดว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ เราให้ท่านเลือก การลงโทษจากสามประการนี้ เราจะทำตามที่ท่านเลือก’” ประกาศกกาตจึงเข้าไปหา กษัตริย์ ดาวิดทูลตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “พระองค์จะทรงเลือกอย่างไร ให้ แผ่นดินของพระองค์กันดารอาหารเป็นเวลาสามปี หรือให้พระองค์ต้องทรงหนีศัตรูเป็น เวลาสามเดือน หรือให้เกิดโรครະบาดในแผ่นดินเป็นเวลาสามวัน...” กษัตริย์ดาวิดตรัส ตอบประกาศกกาตว่า “เรารู้สึกลำบากใจมาก ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงลงโทษเราดี กว่าที่จะให้มนุษย์ลงโทษ เพราะพระเมตตาของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่” ดังนั้น องค์พระผู้

เป็นเจ้าทรงบันดาลให้เกิดโรครະบาดขึ้นในอิสราเอลตั้งแต่เช้าจนถึงเวลาที่ทรงกำหนด มีผู้คนล้มตาย ตั้งแต่ เมืองดานจนถึงเบเออร์เซบาถึงเจ็ดหมื่นคน เมื่อทูตสวรรค์กำลังจะทำลายกรุงเยรูซาเล็ม องค์พระผู้เป็นเจ้าทรง เปลี่ยนพระทัยไม่ทรงปรารถนาให้ภัยพิบัติลุกลามต่อไป...

พระวรสาร

มก 6:1-6

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จออกจากที่นั่นกลับไปยังถิ่นกำเนิดของพระองค์ บรรดาศิษย์ติดตามไปด้วย ครั้น ถึงวันสัปดาห์โตพระองค์ทรงเริ่มสั่งสอนในศาลาธรรม ผู้ฟังมากมายต่างประหลาดใจ และพูดว่า “เขาเอาเรื่อง ทั้งหมดนี้มาจากไหน ปรีชาญาณที่เขาได้รับมานี้คืออะไร อะไรคืออัศจรรย์ที่สำเร็จด้วยมือของเขา คนนี้เป็น ช่างไม้ ลูกนางมารีย์ เป็นพี่น้องของยากอบ โยเสป ยูดาและซีโมนไม่ใช่หรือ พี่สาวน้องสาวของเขาก็อยู่ที่นี้กับ พวกเรามีใช่หรือ” คนเหล่านั้นรู้สึกสะอิดสะเอียนและไม่ยอมรับพระองค์ พระเยซูเจ้าตรัสแก่เขาว่า “ประกาศกย่อม ไม่ถูกเหยียดหยามนอกจากในถิ่นกำเนิด ท่ามกลางวงศ์ญาติ และในบ้านของตน” พระองค์ทรงทำอัศจรรย์ที่ นั้นไม่ได้ นอกจากทรงปกพระหัตถ์รักษาผู้เจ็บป่วยบางคนให้หายจากโรคภัย พระองค์ทรงแปลกพระทัยที่เขา เหล่านี้ไม่มีความเชื่อ พระองค์เสด็จไปทรงสั่งสอนตามหมู่บ้านต่างๆ ในบริเวณนั้น

ข้อคิด

คนมีชื่อเสียงในสาขาอาชีพต่างๆ ไม่เคยได้รับความสนใจจากคนบ้านเดียวกัน จนกว่าพวกเขาจะได้รับการยกย่องชมเชยจากบุคคลภายนอกหรือสื่อมวลชน เราจึงยอมรับว่า เขาเป็นคนที่มีความรู้และความสามารถจริงๆ จนมีบางคนกล่าวว่า “ท่านจะเป็นคนสำคัญก็ต่อเมื่อ ท่านอาศัยอยู่ในสถานที่ห่างจากบ้านท่าน 200 ไมล์” พระเยซูเจ้าประสบปัญหาเช่นเดียวกัน จึงได้ตรัสว่า “ประกาศกย่อมไม่ถูกเหยียดหยามนอกจากในถิ่นกำเนิด ท่ามกลางวงศ์ญาติ และในบ้านของตน”

วันพุธที่ 5 กุมภาพันธ์ 2013

ระลึกถึงนักบุญอากาธา

พรหมจารีและมรณสักขี

โดย คุณพ่ออมรกิจ พรหมภักดี

อ่าน 2 ซมอ 24:2,9-17

มก 6:1-6

หลายครั้งก็เป็นการยากสำหรับหลาย ๆ คน ที่จะยอมรับ
ความดี สิ่งดี ที่เกิดจากการกระทำของคนใกล้ชิด ที่รู้จักกันเป็นอย่างดี

พระเยซูเจ้า ไม่สามารถเทศน์สอน ทำสิ่งดี ในถิ่นเกิดของตน
เพียงเพราะผู้คน เคยรู้จัก วิถีชีวิตของพระเยซูและไม่พร้อมที่จะยอมรับสิ่ง
ใหม่

พร้อมกับตั้งกำแพงความคิด..... "เป็นไปได้ที่เขาจะมีความสามารถทำได้ขนาด
นี้"...

พวกเขา ไม่ได้พิจารณาว่า แท้จริงแล้ว สิ่งที่พระเยซูเจ้ากำลังทำ นั่นคือ
ผลงานของพระเจ้า เพื่อนำพระพร สู่อื่น

ดาวิด ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า ไม่ได้มองว่า

ความสำเร็จ ความสามารถ พระพร จำนวนของประชากร

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นพระเจ้า ที่ได้ทำงานผ่านทางท่าน

จนเปลือย คิดไปว่า ความสำเร็จยิ่งใหญ่ เป็นเพราะความดี ความสามารถของตน

เมื่อยามอัปจน ความทุกข์จึงทับถม

ความทุกข์ทรมาน เจ็บปวด ไม่สามารถ

ทำร้ายจิตใจที่ซื่อสัตย์ของนิกนุญอากาศาทำได้

ท่านพร้อมสละชีวิต ปกป้องความบริสุทธิ์ของตน

เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า แม้ถูกทรมานอย่างหนัก ถูกย่างบนเตาไฟที่ลุกโชน

ด้วยเพราะตระหนักว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้รับแบกความทุกข์เหล่านี้

และต้อนรับท่านเข้าสู่เมืองสวรรค์

หมาเหตู.....

เมื่อได้ตระหนักว่า "พันธกิจ"..ที่ทำ กำลังนำพระพรจากพระเพื่อผู้อื่น....

ยามนั้น ภาระ ความยากลำบากทั้งหมด พระเจ้าเป็นผู้ร่วมแบก

แต่เมื่อใด...ที่ทำเพื่อตนเอง...จำเป็นต้องพร้อมแบกรักภาระที่หนักหน่วงของผลที่

ตามมา

ด้วยเรี่ยวแรงทั้งหมดของตน